

“Dansen met Dyslexie”

Door: Nina Willemse

“De letters dansen,” zei ze. Ik zei: “dan dansen we mee!”

Samen zochten we een muziekje uit, hingen letters op en al dansend sprongen we van /b/ naar /d/ en weer terug. Daarna noemde ik een woord en danste zij zelf naar de juiste beginletter toe. En samen ontdekten we dat de letters minder dansten, toen ze daarna weer rustig gingen zitten en de tekst las. Ze vertelde deze ontdekking enthousiast aan haar moeder.

Het volgende meisje dat voor haar behandeling binnenkwam, merkte op dat bij de ingang altijd van die mooie bloemen staan. Ik geniet daarvan. Ze is het zoveelste kind dat hier in de loop der tijd een opmerking over maakt. Zou het de sterke visuele/creatieve kant zijn, waardoor de kinderen met dyslexie dit eerder opmerken? Ik vraag dit meisje of zij de letters ook wel eens ziet dansen. Dat is niet zo. Ik vraag haar hoe het bij haar dan werkt. Ze weet het niet. Haalt haar schouders op en zegt dat ze “het gewoon niet kan”.

We bespreken haar huiswerk. De moeder van het meisje laat weten dat het veel frustratie oplevert om thuis te oefenen. Het kost vaak al een kwartier voordat ze goed en wel kunnen beginnen. Tijdens deze behandeling ruim ik wat tijd in om daar een gesprek met het meisje over te hebben. Samen ontrafelen we:

- haar gedachten: “Ik kan het toch niet”
- en gevoelens: “boos en verdrietig”
- die leiden tot haar verzet: “niet aan het werk gaan”, “steeds praten totdat mama boos wordt”.

Samen proberen we ze de andere kant op te denken. We pakken een ander kleurtje (ze kiest paars) en volgen het tegenovergestelde pad.

- gedachte: “ik probeer het gewoon”
- en gevoelens: “hoopvol”
- die leiden tot: “hard werken en verder komen”.

En dan zet ze zich vervolgens voor de volle 100% in tijdens de behandeling. We vertellen haar moeder over de helpende gedachte. “Als ik meer paars denk” kan ik het wel, zegt het meisje bij de uitleg en ik denk weer aan de bloemen.

Elke keer weer sta ik versteld van het ongelooflijke doorzettingsvermogen en de veerkracht van deze kinderen met ernstige dyslexie. Langzaam maar zeker nemen ze stapje voor stapje de weg naar het accepteren van de problemen die ze hebben op het gebied van lezen en/of spellen. En acceptatie betekent niet dat ze stoppen met “meer willen”, maar dat ze hun eigen successen kunnen gaan zien, in plaats van zich alleen te vergelijken met anderen. En dat was dan ook één van de mooiste complimenten die ik laatst bij een evaluatiegesprek van een ouder kreeg:

VOLGENDE STAP

ALS JIJ DURFT VOLGT DE TOEKOMST

Podium 1985 B&B DA Achter www.hetabc.nl

“jij hebt mijn kind haar zelfvertrouwen teruggegeven. Jij hebt haar stap voor stap in laten zien wat ze zelf kan en hoe ze daar trots op moet zijn.”

Meer info: www.hetabc.nl/ouders

Of neem direct contact op met:

Nina Willemse

Onderwijsadviseur Het ABC &
Behandelaar Dyslexie & Rekenen

nwillemse@hetabc.nl

Link naar dyslexiebehandeling → <http://www.hetabc.nl/ouders/dyslexie/behandeling-dyslexie/>